

Скиба Наталя Андріївна

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ЗВ'ЯЗКИ УКРАЇНИ

У статті висвітлені основні закономірності діяльності України на світовому полотні, її економічні зв'язки з країнами світу та вплив зовнішніх факторів на економіку взаємовідносин країн.

Як відомо, жодна з сучасних розвинених провідних держав не може існувати відособлено від інших країн та не приймати участь у різних процесах, які відбуваються у світі. Не одна з них, також не може бути ізольованою від впливу економічних зв'язків, проблем та їх наслідків, що відчують на собі інші країни, зокрема найрозвиненіші країни, безпосередньо, справляють вплив на інші.

Кожна територія має свої переваги, що відрізняються в залежності від географічного, політичного розташуванням, наявністю економічних ресурсів, певних потенціалів розвитку різноманітних галузей господарства, існуванням відповідного до сучасних потреб економічного законодавства. Важливим чинником є державні стратегії та ідеї щодо економіки країни. Виходячи зі всього вище зазначеного, можна стверджувати, що всі держави різняться економічним розвитком, неподібним до інших. Деякі галузі є більш розвинені, деякі — менш. Але задля повноцінного забезпечення всіх інтересів і потреб суспільства, держава змушена шукати різноманітні шляхи їх задоволення. А через те, що не всі ресурси, наявні в країні, є в достатній кількості — держава намагається вирішити цю проблему за допомогою залучення в зовнішньоекономічні зв'язки з країнами, які можуть проставити ці ресурси.

Країни та їх національні господарства взаємодіють у різних сферах, створюючи при цьому сприятливі умови для розвитку усіх суспільних, політичних, економічних галузей. Для встановлення і реалізації цих взаємовідносин між країнами встановлюються дипломатичні стосунки. Укладаються договори, угоди, що регулюють різні напрямки співробітництва. Для легшого функціонування економічних систем, країни прагнуть брати участь у міжнародних глобальних організаціях (ООН, СОТ, МВФ та ін.) або створюють міжнародні регіональні організації (економічні — ЄС, військово-політичні — НАТО) тощо [1, с. 54-63].

Множинність економічних зв'язків об'єднують країни світу в тісну систему — світове співтовариство (господарство). В свою чергу, Світове господарство — це система пов'язаних між собою взаємодіючих господарств країн світу, яка функціонує на основі міжнародного поділу праці. Міжнародні економічні зв'язки виражаються рухом

товарів, послуг, капіталів, робочої сили, інформації між країнами, регіонами й частинами світу.

Зовнішньоекономічні зв'язки у сучасних умовах стають могутнім засобом прискорення науково-технічного розвитку та інтенсифікації економіки. Тому країни інтенсивно обмінюються науковими дослідженнями, різноманітними товарами і послугами, що висвітлює нерациональне використання власних ресурсів, втрату часу і недостатній темп розвитку.

Зовнішньоекономічна діяльність України характеризується багатьма факторами. Серед них вагому роль відіграють політичне та економічно-географічне положення, природно-ресурсний потенціал, рівень економічного розвитку, галузева структура народногосподарської системи, розвиток транспортної мережі тощо. Основною зовнішньоекономічної діяльності України є розвиток і поглиблення торгово-економічного співробітництва з країнами світу. За економічним потенціалом Україна входить до десятки розвинених країн Європи поряд з найпрогресивнішими державами таких, як: Німеччина, Франція, Італія, Великобританія та ін. [2, с. 23-24].

Однією з найважливіших форм зовнішньоекономічної діяльності є міжнародна торгівля. Вона характеризується обсягом товарообігу, структурою експорту і імпорту, сальдом зовнішньоторговельного балансу, географією торгівлі. У системі міжнародного поділу праці Україна спеціалізується на виробництві машин і устаткування (тепловози, трактори, екскаватори, судна, автомобілі, сільськогосподарські машини, верстати, прилади, турбіни, обчислювальна техніка), продукції чорної металургії (залізна і марганцева руди), вугілля, зброї, харчових продуктів (цукор, олія, борошно, сіль, кондитерські вироби, м'ясо, молоко, горілка), хімікатів і т.д. В свою чергу Україна імпортує нафту, газ, руди, кольорові метали, деревину, бавовну, одяг, взуття, калійні добрива, верстати та обладнання для легкої й харчової промисловості та ін. [3, с. 10-12].

Основними експортерами є: Росія, США, Білорусія, Чехія, Китай, Туреччина, Італія, Польща. Імпорт же надходить з Росії, Туркменії, Італії, Німеччини, Польщі, Чехії, Кореї, Китаю. Економічна діяльність в багатьох країнах Азії, Африки, Латинської Америки, Австралії та Океанії недостатня, хоча є потенціал збільшення експорту в ці країни машинобудівних виробів, продукції хімічної, металургійної промисловості.

Список використаних джерел

1. Качан С.П. Розміщення продуктивних сил України // Київ. — Вища школа — 1997 р. — С. 54-63.

2. В.В. Ковалевський. Проблеми структурної перебудови економіки України // НАН України / Рада по вивченню продуктивних сил України. Київ. — 1999 р. — С. 23-24.
3. О.В. Хадаківська, І.В. Юрченко. Журнал «Ефективна економіка» // Дніпр. — 2018. — С. 10-12.

Ключові слова: економічне зростання, імпорт, експорт, ресурси, партнери.

Науковий керівник: к.е.н. доцент Штуца В. М.

Темненко Анастасія Сергіївна

студентка 4-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПОЖИВЧОГО КОШИКУ В УКРАЇНІ

Індикатор прожиткового мінімуму використовується як номінальна ставка для розрахунку соціальних гарантій в Україні. Основою для розрахунку прожиткового мінімуму для соціальних і демографічних груп є вартість мінімального набору продуктів харчування, послуг та непродовольчих товарів, який зазвичай називають споживчим кошиком [1].

У цьому контексті особливої уваги потребує аналіз складу споживчого кошику в Україні, його відповідність нормам споживання основних продуктів, регіональним відмінностям вартості споживчого кошику та основних показників добробуту населення.

Аналіз нового споживчого кошика, який був переглянутий у 2017 р., показав, що вартість мінімального набору товарів та послуг, встановленого Кабінетом Міністрів України, в середньому збільшилася на 16 % до 3246 грн. Це на 46 грн. більше, ніж передбачалося у 2016 р. Проте, незважаючи на збільшення мінімальної заробітної платі до 3200 грн., мінімальні потреби населення значно перевищували цей показник. Подальше збільшення мінімальної заробітної плати у 2018 р. нівелювалося підвищенням тарифів та інфляційними процесами у країні [2].

Український споживчий кошик складається з мінімального комплексу продуктів. Споживча корзина не враховує сучасні потреби людини, що пов'язані з технологічними, інтелектуальними, інформаційними змінами в сучасному суспільстві. На недостатньому рівні закладені такі витрати, як витрати на оплату комунальних послуг, вартість лікування та освіти, витрати на особистий розвиток та відпочинок.